

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 18Csp/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220200949
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jakub Obert
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1220200949.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Jakubom Obertom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému:
T. G. T., B.. XX.XX.XXXX, O. X. Y. XX, X., o zaplatenie 5.794,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 468,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne:

- zo sumy 2868,14 eur od 21.01.2020 do 17.08.2020,
 - zo sumy 2268,14 eur od 18.08.2020 do 14.09.2020,
 - zo sumy 1668,14 eur od 15.09.2020 do 15.10.2020,
 - zo sumy 1068,14 eur od 16.10.2020 do 13.11.2020 a
 - zo sumy 468,14 eur od 14.11.2020 do zaplatenia,
- a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Konanie v časti o zaplatenie sumy 3.065,33 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 665,33 eur od 21.01.2020 do zaplatenia zastavuje.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

IV. Žiadnej zo strán sporu sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 26.02.2020 sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155) voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 5.794,25 eur s príslušenstvom, t. j. s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 21.01.2020 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 07.02.2013 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet

č. XXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3.150,- eur a bol povinný platiť pôvodnému žalobcovi štandardnú mesačnú splátku vo výške 105,- eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystavil a odoslal klientovi informáciu z informačného systému banky ("výpis z bankovej knihy") o obratoch, ktorá obsahovala okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého mala byť povinná splátka uhradená, a dátum splatnosti tejto splátky. Klient automaticky

potvrdoval informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručil správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavovalo klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlhý zostatok bol celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci bol kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne bol v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok bol dňom splatnosti deň, ktorý bol uvedený vo výpise. Pôvodný žalobca v podanej žalobe ďalej uviedol, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam z jeho strany. Pôvodný žalobca pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavil ku dňu 10.01.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2019, obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s príhľadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu (t. j. dlh žalovaného) vo výške 5.794,25 eur. Keďže si žalovaný nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2019, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20.01.2020, pôvodný žalobca si uplatnil tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 21.01.2020 do zaplatenia.

2. Pôvodný žalobca k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 07.02.2013, výpis z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., obchodné podmienky VÚB, a.s.

3. Podaním doručeným súdu dňa 03.04.2020 žalobca navrhol zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to z pôvodného žalobcu na nového žalobcu, spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Tento návrh odôvodnil tým, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a na základe žiadosti o postúpenie a prevod bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené písomným oznámením o postúpení pohľadávky. K návrhu pripojil rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, žiadosť o postúpenie a prevod, identifikáciu žalovanej pohľadávky a oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s poštovým podacím hárkom. Súčasťou návrhu bol tiež súhlas nového žalobcu so vstupom do konania.

4. Uznesením zo dňa 07.05.2020 č. k. 18Csp/13/2020-98 súd pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) vstúpil nový žalobca (Intrum Slovakia s.r.o.).

5. Žaloba bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 27.05.2020. Spolu so žalobou bola žalovanému doručená výzva, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a aby označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k žalobe napriek tomu písomne nevyjadril.

6. Písomným podaním doručeným súdu dňa 27.10.2020 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 665,33 eur (pozostávajúcej z poplatkov a zo sankčného úroku) s prislúchajúcim úrokom z omeškania a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Späťvzatie žaloby v tejto časti žalobca žiadnym spôsobom neodôvodnil. Žalobca súčasne vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.800,- eur (a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil), a to z dôvodu čiastočných úhrad dlhu zo strany žalovaného po začatí súdneho konania. Uviedol, že žalovaný zaplatil časť dlhu, a to platbou zo dňa 17.08.2020 vo výške 600,- eur, platbou zo dňa 14.09.2020 vo výške 600,- eur a platbou zo dňa 15.10.2020 vo výške 600,- eur. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby zároveň upravil žalobný návrh tak, že žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 3.328,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.128,92 eur od 21.01.2020 do 17.08.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.528,92 eur od 18.08.2020 do 14.09.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.928,92 eur od 15.09.2020 do 15.10.2020 a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.328,92 eur od 16.10.2020 do zaplatenia.

Vo svojom podaní ďalej uviedol, že žalovaný mal ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu schválený úverový rámec vo výške 3.150,- eur, so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne a so štandardnou splátkou vo výške 105,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 19.02.2013. Uviedol, že právny predchodca žalobcu v súlade s čl. V bod 35. písm. a) Obchodných podmienok listom zo dňa

04.03.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Poukázal na to, že žalovaný bol počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80 % (označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba), ako aj o výške schváleného úverového rámca 3.150,- eur a výške štandardnej mesačnej splátky 105,- eur; s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby bol žalovaný oboznámený aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Domnieval sa, že RPMN (ročnú percentuálnu mieru nákladov, pozn. súdu) v zmluve nebolo možné určiť z objektívnych dôvodov, pretože žalovanému bol poskytnutý tzv. revolvingový úver, ktorý je typický tým, že úver sa čerpá podľa vôle dlžníka (a môže tak fungovať neurčitú dobu) a následne sa veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011 sp. zn. 6Co/95/2010. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná suma 5.794,25 eur pozostávala z istiny vo výške 2.699,09 eur, poplatkov vo výške 164,85 eur, štandardného úroku vo výške 2.429,83 eur a sankčného úroku vo výške 500,48 eur. Uviedol tiež, že plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavovalo sumu 6.922,- eur.

7. K svojmu písomnému podaniu žalobca pripojil nasledovné listinné dôkazy: predžalobná upomienka vrátane doručky, vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. cenník VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

8. Uvedené písomné podanie žalobcu bolo žalovanému doručené dňa 03.11.2020. Žalovaný sa k nemu písomne nevyjadril.

9. Písomným podaním doručeným súdu dňa 01.12.2020 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 600,- eur a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Čiastočné späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že žalovaný od jeho posledného písomného podania zaplatil časť svojho dlhu, a síce dňa 13.11.2020 platbu vo výške 600,- eur. Žalobca zároveň upravil žalobný návrh tak, že žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 2.728,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.128,92 eur od 21.01.2020 do 17.08.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.528,92 eur od 18.08.2020 do 14.09.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.928,92 eur od 15.09.2020 do 15.10.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.328,92 eur od 16.10.2020 do 13.11.2020 a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.728,92 eur od 14.11.2020 do zaplatenia.

10. Uvedené písomné podanie žalobcu bolo žalovanému doručené dňa 07.12.2020. Žalovaný sa k nemu písomne nevyjadril.

11. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie dňa 10.12.2020 v súlade s § 177 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "C. s. p.") v spojení s § 297 C. s. p., na ktoré predvolal obe sporové strany. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, pričom svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným súdu dňa 01.12.2020, v ktorom navrhli, aby súd o veci rozhodol bez ich osobnej účasti. Súd preto v súlade s § 180 C. s. p. vykonal pojednávanie a vo veci rozhodol rozsudkom v neprítomnosti žalobcu (a jeho právneho zástupcu).

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žalobou uplatnený nárok neuznáva, a žiadal, aby súd žalobu zamietol. Úver na kreditnú kartu čerpal naposledy v roku 2015, splátky úveru splácal prevodom zo svojho účtu do roku 2017 tak, ako je to uvedené vo výpise z účtu. Dovtedy zaplatil na splátkach 6.922,- eur. Po podaní žaloby zaplatil sumu 2.400,- eur. Spolu teda zaplatil približne 9.300,- eur. Žalovaný ďalej vzniesol námietku premlčania, pretože naposledy čerpal úver v roku 2015. Bol toho názoru, že zmluvný úrok vo výške 22,80 % ročne je neprímerane vysoký a preto v rozpore s dobrými mravmi. Nesúhlasil tiež s tým, že je povinný platiť zmluvný úrok aj po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru tak, ako to požadoval žalobca. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. októbra 2020 sp. zn. 9Cdo 6/2020.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom (pozri vyššie). Žalovaný v konaní nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz.

12. Podľa § 144 C. s. p. žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 2 C. s. p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 146 ods. 1 C. s. p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 665,33 eur (pozostávajúcej z poplatkov vo výške 164,85 eur a zo sankčného úroku vo výške 500,48 eur) s prislúchajúcim úrokom z omeškania, pričom späťvzatie žaloby v tejto časti žiadnym spôsobom neodôvodnil. Žalobca vzal žalobu späť takisto v časti o zaplatenie sumy 2.400,- eur (istiny), a to z dôvodu čiastočných úhrad dlhu zo strany žalovaného po podaní žaloby, a to dňa 17.08.2020 vo výške 600,- eur, dňa 14.09.2020 vo výške 600,- eur, dňa 15.10.2020 vo výške 600,- eur a dňa 13.11.2020 vo výške 600,- eur. Z uvedených dôvodov súd konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 3.065,33 eur (665,33 eur + 2.400,- eur = 3.065,33 eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 665,33 eur od 21.01.2020 do zaplatenia. Keďže k späťvzatiu žaloby došlo ešte predtým, než začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nebol potrebný (na jeho prípadný nesúhlas so späťvzatím žaloby by sa neprihliadalo).

16. Súd tak vo veci samej rozhodoval o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 2.728,92 eur s príslušným zákonným úrokom z omeškania.

17. Na základe vykonaného dokazovania a z nesporných skutkových tvrdení žalobcu (resp. zo zhodných tvrdení strán) súd zistil, že právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 07.02.2013 - na základe žiadosti žalovaného o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 24.01.2013 - zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým ročným úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3.150,- eur a bol povinný platiť právnomu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 105,- eur. V zmysle čl. V. bodu 10. žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro (zmluvy) žalovaný podpisom tejto žiadosti vyhlásil, že pred podpisom žiadosti sa oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktoré sú súčasťou žiadosti, ďalej vyhlásil, že s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať. Vyhlásil tiež, že sa oboznámil s cenníkom, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia, ako aj so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. V zmysle čl. V. bodu 35. Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platí, že ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo (okrem iného) vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný.

Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný začal čerpať úverový rámec od 19.02.2013 tak, ako je uvedené vo výpise z kartového účtu, že naposledy čerpal z úverového rámca v roku 2015 (konkrétne transakcia zo dňa 12.07.2015, zaúčtovaná dňa 14.07.2015) a že splátky splácal (aj keď nepravidelne) až do roku 2016, resp. poslednú splátku vo výške 105,- eur vykonal dňa 06.03.2017 (t. j. už po vyhlásení okamžitej splatnosti). Do marca 2017 tak žalovaný zaplatil na splátkach úveru sumu 6.922,- eur.

Z predžalobnej upomienky zo dňa 01.02.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na bezodkladnú úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 315,- eur

(t. j. nedoplatku na troch mesačných splátkach), pričom ho upozornil, že ak do 08.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 04.03.2017 okamžitú splatnosť celého dlhu žalovaného z kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXX z dôvodu, že žalovaný neuhradil dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke.

Podľa výpisu z kartového účtu zo dňa 10.01.2020 pozostávala žalovaná suma 5.794,25 eur ku dňu 31.12.2019 z istiny vo výške 2.699,09 eur, poplatkov vo výške 164,85 eur, štandardného úroku vo výške 2.429,83 eur a sankčného úroku vo výške 500,48 eur.

Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.11.2017 a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 20.03.2020 bola žalobou uplatnená pohľadávka Všeobecnej úverovej banky, a.s. postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené písomným oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2020.

Žalovaný po podaní žaloby zaplatil žalobcovi sumu 2.400,- eur, a to platbou zo dňa 17.08.2020 vo výške 600,- eur, platbou zo dňa 14.09.2020 vo výške 600,- eur, platbou zo dňa 15.10.2020 vo výške 600,- eur a platbou zo dňa 13.11.2020 vo výške 600,- eur.

18. V rámci právneho posúdenia veci vychádzal súd z nasledovných ustanovení právnych predpisov:

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "zákon č. 129/2010

Z. z. o spotrebiteľských úveroch") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

21. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

22. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je veriteľ povinný pravidelne informovať spotrebiteľa prostredníctvom výpisu z účtu alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o a) období, ktorého sa výpis z účtu týka, b) výške čerpaných prostriedkov a dátumy ich čerpania, c) zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume, d) novom zostatku, e) dátume a výške splátok spotrebiteľa, f) uplatnenej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, g) všetkých uplatnených poplatkoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom zaplatených v danom období, h) minimálnej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

23. Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.05.2014) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

25. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.06.2014) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 10d ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

34. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

35. Podľa § 502 ods. 1 vety prvej Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

36. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

37. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

38. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému je dôvodný len v časti o zaplatenie sumy 468,14 eur s príslušenstvom (t. j. so zákonným úrokom z omeškania). Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným súd posúdil ako spotrebiteľský, v dôsledku čoho bolo potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, a to vrátane zákona o spotrebiteľských úveroch.

39. Konajúci súd konštatuje, že ním zistený skutkový stav nebol medzi stranami sporný. Žalovaný nepoprel žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu, tieto skutkové tvrdenia sa preto považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 C. s. p.) a nebolo ich potrebné ani preukazovať, keďže súd o ich pravdivosti nemal dôvodné

pochybnosti (§ 186 ods. 2 C. s. p.). Žalovaný vo svojom vyjadrení na pojednávaní namietol premlčanie žalobou uplatnenej pohľadávky; nesúhlasil tiež s výškou dohodnutého zmluvného úroku, keď bol toho názoru, že zmluvný úrok vo výške 22,80 % ročne je neprimerane vysoký a preto v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej nesúhlasil s tým, že je povinný platiť zmluvný úrok aj po vyhlásení okamžitej splatnosti tak, ako to požadoval žalobca. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. októbra 2020 sp. zn. 9Cdo 6/2020.

40. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Na základe predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a žiadosti o postúpenie a prevod došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., t. j. na súčasného žalobcu. Postúpenie pohľadávky na žalobcu bolo žalovanému oznámené (pôvodným veriteľom) písomným oznámením o postúpení pohľadávky, pričom žalovaný v konaní nespochybňoval platnosť postúpenia, resp. aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní. Postúpenie pohľadávky Všeobecnou úverovou bankou, a.s. bolo vykonané v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a takisto v súlade s § 17 ods. 1 v spojení s § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (žalobca má udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu od 05.08.2016). Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitímovaný.

41. Medzi stranami bolo nesporné, že VÚB, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 07.02.2013 - na základe žiadosti žalovaného o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 24.01.2013 - zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej VÚB, a.s. poskytla žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým ročným úrokom vo výške 22,80 %, pričom ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 3.150,- eur a bol povinný platiť právnomu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 105,- eur. Súčasťou tejto zmluvy boli tiež obchodné podmienky VÚB, a.s. pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet. Predmetnú zmluvu súd vyhodnotil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (porovnaj čl. XIII. bod 86. obchodných podmienok) a súčasne ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania v zmysle § 2 písm. e) v spojení s § 10 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu totiž poskytol žalovanému tzv. revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa (do výšky úverového rámca) a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu nie je možné v priebehu trvania zmluvného vzťahu určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), pretože úver sa čerpá podľa vôle dlžníka a následne sa veriteľom dopĺňa, čím sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Dohodnutý spotrebiteľský úver teda spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania s tým, že pôvodný veriteľ bol v zmysle čl. II. bodu 8. a čl. X. bodu 62. obchodných podmienok oprávnený kedykoľvek zablokovať kreditnú kartu, zrušiť kartu a kartový účet a vypovedať zmluvu. Dlžník bol v takom prípade povinný vyrovať všetky záväzky vo výpovednej dobe, ktorá bola dva mesiace odo dňa doručenia výpovede. V nadväznosti na uvedené konajúci súd konštatuje, že predmetná zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. bola vyhotovená v písomnej forme a obsahuje všetky povinné obsahové náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd preto vyhodnotil túto zmluvu ako platný právny úkon.

42. Listom zo dňa 01.02.2017 (predžalobnou upomienkou) pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na bezodkladnú úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 315,- eur (t. j. nedoplatku za tri mesiace) a zároveň ho upozornil, že ak do 08.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci december 2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže žalovaný neuhradil v stanovenej lehote žiadnu splatnú splátku, pôvodný veriteľ listom zo dňa 04.03.2017 žalovanému oznámil, že jeho dlh z kreditnej karty sa stal splatným v celom rozsahu naraz, a zároveň ho vyzval na zaplatenie tohto dlhu v celkovej výške 3.141,54 eur. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný veriteľ pri vyhlásení predčasnej (okamžitej) splatnosti úveru postupoval v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru vyplývalo pôvodnému veriteľovi z čl. V. bodu 35. obchodných podmienok.

43. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobou uplatnená pohľadávka vo výške 5.794,25 eur pozostávala (ku dňu jej postúpenia na žalobcu, resp. ku dňu 31.12.2019) z istiny vo výške 2.699,09 eur, poplatkov vo výške 164,85 eur, štandardného úroku vo výške 2.429,83 eur a sankčného úroku (úroku z omeškania) vo výške 500,48 eur. Uvedené vyplýva aj z výpisu z kartového účtu zo dňa 10.01.2020. Nesporné bolo tiež to, že žalovaný po podaní žaloby zaplatil žalobcovi sumu 2.400,- eur, a to platbou zo dňa 17.08.2020 vo výške 600,- eur, platbou zo dňa 14.09.2020 vo výške 600,- eur, platbou zo dňa 15.10.2020 vo výške 600,- eur a platbou zo dňa 13.11.2020 vo výške 600,- eur.

44. K námietke žalovaného, že žalobou uplatnená pohľadávka je premlčaná, konajúci súd uvádza, že predmetný spotrebiteľský úver sa stal splatný v celom rozsahu až dňa 04.03.2017, a to na základe oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka by preto uplynula až dňa 05.03.2020. Keďže však žalobca podal dňa 26.02.2020 žalobu na súde, premlčacia doba od tohto okamihu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka neplynie. Žalobou uplatnená pohľadávka preto nie je premlčaná.

45. Súd sa nestotožnil ani s ďalšou námietkou žalovaného, že dohodnutý zmluvný úrok vo výške 22,80 % ročne je neprimerane vysoký a preto v rozpore s dobrými mravmi. Konajúci súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia zmluvy) odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, pričom pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Podľa súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2012 (t. j. naposledy pred uzatvorením zmluvy), zverejnenej na webovej stránke Ministerstva financií SR, bola priemerná ročná percentuálna miera nákladov pre kreditné karty vo výške 26,62 %. Z uvedeného je zrejmé, že dohodnutý zmluvný úrok vo výške 22,80 % ročne (resp. RPMN vo výške 26,07 %) podstatne neprevyšoval odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Aj v zmysle ustálenej judikatúry platí, že neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška zmluvných úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. apríla 2012 sp. zn. 5 Cdo 26/2011). Úroková sadzba vo výške 22,80 % ročne preto nie je rozporná s dobrými mravmi.

46. Žalobca sa po čiastočných späťvzatiach žaloby domáhal zaplata sumy 2.728,92 eur s príslušným zákonným úrokom z omeškania. Táto suma pozostávala z istiny vo výške 299,09 eur (2.699,09 eur - 2.400,- eur = 299,09 eur) a zo štandardného (zmluvného) úroku vo výške 2.429,83 eur. V zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa platby žalovaného po podaní žaloby započítali na istinu žalobou uplatnenej pohľadávky. Z výpisu z kreditného účtu zo dňa 10.01.2020 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu žalovanému účtoval štandardné (zmluvné) úroky aj po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 04.03.2017, a to až do 31.12.2019. Za obdobie po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému štandardné (zmluvné) úroky spolu vo výške 2.260,78 eur. Žalobca v podanej žalobe ani vo svojich písomných podaniach neodôvodnil, prečo požadoval zaplata štandardného (zmluvného) úroku práve v takej výške a práve za také obdobie.

47. K otázke nároku veriteľa na zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a to až do zaplata istiny úveru, sa vyjadril Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 16. júna 2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020. Najvyšší súd v ňom dospel k záveru, že pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplata istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplata istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená

určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Veriteľovi preto v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd SR aj vo svojom uznesení zo dňa 14. októbra 2020 sp. zn. 9 Cdo 6/2020.

48. V nadväznosti na citovanú rozhodovaciu prax (právny názor) najvyššieho súdu konajúci súd uvádza, že žalobcovi by náležal zmluvný (štandardný) úrok vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí. Žalobca však v prejednávanom prípade neuviedol rozhodujúce skutočnosti potrebné na určenie toho, koľko by žalovaný zaplatil na zmluvných úrokoch (ako cene peňazí), ak by svoje povinnosti zo zmluvy riadne plnil. Žalobcom prezentované skutkové tvrdenia a predložené listinné dôkazy teda neboli dostačujúce na prijatie záveru o tejto skutočnosti. Konajúci súd v tejto súvislosti pripomína, že sporové konanie je kontradiktórnym konaním, v ktorom sa prioritizuje procesná aktivita a procesná diligencia strán sporu. Žalobca je povinný v žalobe opísať všetky rozhodujúce skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci a tieto je povinný aj náležite preukázať. Žalobca je povinný tvrdiť tie skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jeho úspech v spore. Nie je na mieste, aby súd suploval procesnú nedbalosť (neaktivitu) žalobcu; takýto postup by bol porušením princípu rovnosti zbraní, vyjadreného v čl. 6 ods. 1 C. s. p. Následkom neunesenia bremena tvrdenia, t. j. neuvedenia skutočností rozhodujúcich pre priznanie žalobou uplatneného nároku je potom zamietnutie žaloby.

49. Nad rámec uvedeného konajúci súd konštatuje, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro), ako ani obchodné podmienky pôvodného veriteľa neobsahujú dojednanie, ktorým by sa žalovaný zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny úveru, t. j. aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. V súlade s tým je aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2017, v ktorom pôvodný veriteľ uvádza len toľko, že dlžná čiastka sa navyšuje o zákonný úrok z omeškania.

50. Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie štandardného (zmluvného) úroku po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vo výške 2.260,78 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 21.01.2020 do zaplatenia. Naopak, súd žalobe vyhovel vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 468,14 eur (2.728,92 eur - 2.260,78 eur = 468,14 eur), v ktorej vyhodnotil žalobu ako dôvodnú.

51. Dňom nasledujúcim po dni, keď bola pôvodným veriteľom vyhlásená okamžitá splatnosť úveru (t. j. dňom 05.03.2017), sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd preto v súlade s § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne (t. j. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania), a to zo sumy 2868,14 eur od 21.01.2020 do 17.08.2020, zo sumy 2268,14 eur od 18.08.2020 do 14.09.2020, zo sumy 1668,14 eur od 15.09.2020 do 15.10.2020, zo sumy 1068,14 eur od 16.10.2020 do 13.11.2020 a zo sumy 468,14 eur od 14.11.2020 do zaplatenia. Istina úročená zákonným úrokom z omeškania sa postupne znižovala tak, ako žalovaný splácal svoj dlh jednotlivými platbami po podaní žaloby.

52. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 2868,14 eur, a to v časti o zaplatenie sumy 468,14 eur (v ktorej súd žalobe vyhovel) a v časti o zaplatenie sumy 2.400,- eur (v ktorej súd konanie zastavil z dôvodu, že žalovaný zaplatil svoj dlh po podaní žaloby, čím procesne zavinil zastavenie konania). Žalovaný bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 2.926,11 eur, a to v časti o zaplatenie sumy 2.260,78 eur (v ktorej súd žalobu zamietol) a v časti o zaplatenie sumy 665,33 eur (v ktorej bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom bez uvedenia dôvodu; žalobca preto zavinil zastavenie konania). Úspech (a neúspech) žalobcu a žalovaného vo veci bol približne rovnaký, súd preto rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.